

Bogár László: U kraina

2025 november 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A háború lassan négy éve tart, és egyel?re semmi jele annak, hogy egyhamar véget érne.

Az EU uralmi struktúrái elérkezettnek látják az id?t arra, hogy semmibe véve Magyarország történelmileg megalapozott vétóját, mégis megindítsák a tárgyalásokat Ukrajnával, hogy legkés?bb 2030-ra az EU teljes jogú

tagjává váljon. Ez eddig rendben is volna, ha nem lenne egyre növeked?ben annak valószín?sége, hogy 2030-ban már sem Európai Unió, sem pedig Ukrajna nem fog létezni.

Érdemes tehát talán eltöprengeni azon, hogy vajon ezek az uralmi struktúrák valóban el is hiszik-e hamis narratívájukat, vagy valami egész másról van szó. A háború lassan négy éve tart, és egyel?re semmi jele annak, hogy egyhamar véget érne. Ennek az alapvet? oka az, hogy a felszínen hiába látszik ukrán-orosz konfliktusnak valójában ez a provokációk kezdete, vagyis a 2014-es „csinált” forradalom óta az amerikai birodalom proxy háborúja Oroszország ellen. A professzionálisan megszervezett 2014-es amerikai birodalmi akció nyomán sikerült egy olyan masszív kollaboráns uralmi réteget létrehozni, amely azóta is képes Ukrajnát olyan katonai platformként üzemeltetni, amely egy végtelenített er?forrásfolyam (pénz, fegyver, hader?) esetén akár évtizedekig is folytathatja a háborút Oroszország ellen. Mivel a NATO és az Európai Unió kezdett?l fogva amerikai birodalmi projektek, (az EU az amerikai birodalom hatalomgazdasági, a NATO a katonai üt?er? „részlege”), így logikus, hogy az amerikai birodalom számára e végtelenített er?forrásfolyam biztosításához szüksége van Ukrajna NATO és uniós tagságára. A NATO-nak de facto máris tagja Ukrajna (nincs is különösebben szükség arra, hogy de jure is az legyen, hisz enélkül is ömlik a pénz és fegyver a NATO országokból), és ez önmagában is végteleníti a háborút, ám szükség van arra, hogy de jure EU tagja legyen, mert akkor ez legitimálná azt, hogy egész Európa váljon e pénzfolyó f? finanszírozójává.

A felszínen egyre kaotikusabbnak látszó folyamatok mélyszerkezetének feltárása igen nehéz feladatnak látszik ugyan, de mégis kísérletet kell tennünk erre, mert az Európára és benne Magyarországra kikerülhetetlenül igen nehéz id?k várnak. Vagy ahogy Donald Trump szokta mondogatni interesting times ahead („érdekes id?k állnak el?ttünk”). Ezekben a módfelett kalandosnak ígérkez? id?kben igen nehéz feladat lesz helyesen ítélni, a helyes ítéletekre alapozva helyesen dönteni, és e döntésekre helyes cselekvéssort építeni. A helyes ítéletekhez ugyanis a helyzet megértésére alkalmas elbeszélési mód kell, és ezt ma nemcsak létrehozni rendkívül nehéz. Mert a létrehozásánál is nehezebb feladat az így kialakított adekvát narratíva érvényességének elismertetése és megvédése. Most amikor az Európai Unió és az egyes tagországok uralmi struktúrái, plusz az ukrán politikai elit hamis és hazug narratíváját közvetíti az egész globális média, amely Magyarországot és Orbán Viktor álláspontját a „demokratikus többségi” akarattal önkényesen szembe szegül? destruktív törekvésként írja le. Az uralkodó nézetrendszer szerint ugyanis Ukrajna egy demokratikus, szabadságszeret? békés ország, amelyet Oroszország minden ok nélkül támadott meg. És mivel eszerint a logika szerint Oroszország evidens célja egész Európa elfoglalása és rabságba döntése, Ukrajna h?sies módon egész Európát és benne Magyarországot védi az orosz veszedelem ellen, így egész Európának és f?ként az Ukrajnával szomszédos Magyarországnak az lenne az erkölcsi kötelessége, hogy minden erejével támogassa Ukrajna NATO és Európai Uniós tagságát. És ha nem ezt teszi, akkor valójában az agresszor Oroszországot támogatja az agresszió ellen h?siesen küzd? Ukrajnával szemben, mert ugye aki nincs velünk, az ellenünk van. Mondja ezt egy olyan ország vezet?je, amely országnak már a neve is utal e hazug narratíva képtelenségére. Az u kraina ugyanis azt jelenti, hogy a „határnál”, vagyis az a térség, amely az Ukrajna nevet viseli már a nevében is hordozza azt a nyilvánvaló tényt, hogy mindig is az orosz birodalom nyugati határvidéke volt. Tegyük hozzá, nemcsak volt, de lesz is mindig, egy ilyen háború után különösen. Az, hogy cinikus gátlástalan uralmi struktúrái most készségesen kiszolgáltatják népüket a destruktív birodalmi akaratnak nem változtat azon a történelmi összefüggésen, hogy ez a térség soha nem lesz értelmezhet? az orosz birodalmon kívüli létez?ként.

A háború bármilyen lezárása tehát azért nagyon nehéz, mert amíg ez a hamis narratíva az uralkodó addig a hamis ítéletekre épül? hamis döntések és cselekedetek határoznak meg mindent. Orbán Viktor amerikai tárgyalásai és az a tény, hogy az amerikai elnök egyre több megnyilatkozásával jelzi, hogy tudatában van az uralkodó narratíva hamisságának, nagyon reménykelt? fejlemény, de az is egyre nyilvánvalóbb, hogy létezik egy olyan nehezen beazonosítható destruktív er?, amely mindent igyekszik megtenni az általa kreált hamis valóság fenntartása érdekében. Donald Trump elnökké választása azonban aligha történhetett volna meg, ha nem lenne a globális birodalmi szuperstruktúrán belül egy olyan törekvés-nyaláb is, amely tisztában van azzal, hogy ezt az Oroszország elleni proxy háborút elvesztette, ráadásul szinte összeolvasztotta a kínai s orosz birodalmat, amely komplexum pedig már végképp legy?zhetetlen számára. Ezért hajlana egy amerikai, orosz, kínai háromtest-birodalom létrehozására. Ám ez a destruktív, sötét energia egyre er?sebb nyomást gyakorol e törekvésre és az e törekvést megszemélyesít? amerikai elnökre. Aki most Orbán Viktorral való demonstratívan szívélyes kapcsolatának ápolásával ennek a sötét energiának is üzent.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló